

mende kan søge hjælp og behandling, og at ofrene bliver tilbudt den nødvendige psykologhjælp m.v.

Det er endvidere vigtigt, at voldtægtsofferet får den bedst mulige støtte og bistand såvel under sagens forberedelse som under straffesagens behandling ved domstolene.

I de seneste år har der været en stigende interesse for ofres processuelle retsstilling under straffesagens behandling. I bemærkningerne til beslutningsforslaget omtales en norsk redegørelse fra 2002 om ofres retsstilling i de nordiske lande. Redegørelsen viser, at der er en række forskelle på ofrenes retsstilling i de nordiske lande, bl.a. i relation til, hvornår offeret kan få udpeget en bistandsadvokat; hvilken rolle bistandsadvokaten har under sagens behandling, samt hvilke partsrettigheder ofrene har i straffesager.

På baggrund af den norske redegørelse har Justitsministeriet udarbejdet et notat om ofres retsstilling i forbindelse med straffesager i Danmark og de øvrige nordiske lande. Dette notat blev sammen med den norske rapport sendt i høring til en bred kreds af myndigheder og organisationer i oktober 2003.

Ofre for forbrydelser har i Sverige og Finland udvidede processuelle rettigheder i forhold til dansk, norsk og islandsk ret. Begrundelsen for disse forskelle skal navnlig søges i de grundlæggende principper, som landenes strafferetspleje bygger på.

Som forslagsstillerne også nævner i bemærkningerne til beslutningsforslaget, bygger den danske strafferetspleje på det princip, at straffesager føres af anklagemyndigheden på offerets og samfundets vegne på grundlag af saglige, objektive kriterier. Anklagemyndigheden er bl.a. bundet af objektivitetsprincippet, der indebærer, at anklagemyndigheden og politiet er forpligtet til at være upartiske i deres virksomhed, og at tiltale kun kan rejses, hvis anklagemyndigheden skønner, at tiltalerejsning vil føre til domfældelse.

Kl. 14.40

Straffesager betragtes som hovedregel ikke som en privat sag mellem to civile parter, og den forurettede kan derfor heller ikke udøve partsbeføjelser.

Udviklingen i de øvrige nordiske lande, for så vidt angår offerets retsstilling, gør det imidlertid aktuelt at overveje, hvorvidt og i givet fald i hvilket omfang der er behov for at styrke rets-

stillingen for ofre i forbindelse med behandling af straffesager her i landet.

I høringsvarene vedrørende Justitsministeriets notat har der navnlig været tilslutning til at overveje, om ofre i visse tilfælde bør tillægges passive partslignende rettigheder, f.eks. i relation til at modtage oplysninger om sagens behandling, information om retsmøder, resultat af sagen m.v.

På den anførte baggrund og i lyset af de høringsvar, som Justitsministeriet har modtaget, vil jeg anmode Strafferetsplejeudvalget om at foretage en generel gennemgang af offerets processuelle retsstilling i forbindelse med straffesager og fremkomme med forslag til eventuelle lovændringer.

Strafferetsplejeudvalget vil bl.a. skulle vurdere reglerne i retsplejeloven om adgang til at få beskikket en bistandsadvokat og om bistandsadvokatens rettigheder og pligter, herunder bl.a. muligheden for at gøre sig bekendt med sagens materiale og deltagelse i sagens behandling ved domstolene.

En nærmere stillingtagen til de dele af beslutningsforslaget, som vedrører udvidet adgang til at få beskikket en bistandsadvokat, udbygningen af bistandsadvokatens deltagelse i sagens behandling ved domstolene samt bedre beskyttelse af voldtægtsofre mod ydmygelse i retten, bør efter regeringens opfattelse i første omgang afvente Strafferetsplejeudvalgets behandling af disse spørgsmål.

De nævnte forslag knytter sig i dette beslutningsforslag specielt til voldtægtsofre, men det har efter regeringens opfattelse en sådan sammenhæng med den generelle vurdering af ofres retsstilling, som Strafferetsplejeudvalget skal foretage, at problemstillingen efter regeringens opfattelse ikke bør behandles isoleret herfra.

Jeg vil dog gerne benytte lejligheden her til kort at slå fast, at de gældende regler vedrørende beskikkelse af en bistandsadvokat allerede i dag sikrer, at voldtægtsofre som den absolutte hovedregel får beskikket en bistandsadvokat. Efter retsplejeloven skal retten ved alle voldsforbrydelser og seksualforbrydelser beskikke en bistandsadvokat for offeret, hvis offeret begærer det. Kun i helt bagatelagtige sager, hvor advokatbistand ikke tjener noget berettiget formål, kan retten afslå en begæring om advokatbeskikkelse.

Formålet med beskikkelse af en bistandsadvokat er at styrke offerets stilling i sagen. Bistandsadvokatens opgave er således både af ju-